

POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU

(czwarta izba)

z dnia 13 grudnia 2005 r.

w sprawie C- 177/05 **María Cristina Guerrero Pecino przeciwko Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)** (wniosek Juzgado de lo Social Único de Algeciras o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 104 § 3 zdanie pierwsze regulaminu — Polityka społeczna — Ochrona pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy — Dyrektywa 80/987/EWG (zmieniona dyrektywą 2002/74/WE) — Odszkodowanie uzgodnione w ugodzie — Wypłata należności zapewniona przez instytucję udzielającą gwarancji — Wypłata należności uzależniona od wydania orzeczenia sądowego)

(2006/C 60/31)

(Język postępowania: hiszpański)

W sprawie C-177/05 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Juzgado de lo Social Único de Algeciras (Hiszpania) postanowieniem z dnia 30 marca 2005 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 20 kwietnia 2005 r., w postępowaniu: **María Cristina Guerrero Pecino** przeciwko **Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)**, Trybunał (czwarta izba), w składzie: K. Schiemann, prezes izby, N. Colneric (sprawozdawca) i E. Juhász, sędziowie; rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 13 grudnia 2005 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

Jeśli zgodnie z właściwymi przepisami krajowymi odszkodowanie z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania stosunku pracy, które zostało zasądzone w orzeczeniu sądowym lub decyzji administracyjnej powinno być uznane na podstawie prawa krajowego jako odszkodowanie należne w związku z ustaniem stosunku pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy, zmienionej dyrektywą 2002/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r., to odszkodowanie o takim samym charakterze, ustalone w trakcie postępowania ugodowego przed sądem, tak jak w sprawie w postępowaniu przed sądem krajowym, również powinno być uznane za odszkodowanie należne w związku z ustaniem stosunku pracy w rozumieniu tego przepisu. Sąd krajowy nie powinien stosować przepisu, który narusza zasadę równości wyłączając odszkodowanie ustalone w ugodzie z pojęcia „odszkodowania należnego” w rozumieniu tego przepisu.

⁽¹⁾ Dz. U. C 155 z 25.06.2005 r.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 22 września 2005 r. w sprawie T-130/03 Alcon, INC przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) wniesione przez Alcon, INC w dniu 23 listopada 2005 r.

(Sprawa C-412/05 P)

(2006/C 60/32)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 23 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Aldon, INC, Hünenberg (Szwajcaria) reprezentowanej przez Garretta Breena, Solicitor, Landwell Solicitors, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 22 września 2005 r. w sprawie T—130/03 Alcon, INC przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

1. uchylenie spornego wyroku;
2. jeśli zajdzie taka potrzeba, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji;
3. obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) lub/i interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, iż Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo i art. 43 ust. 2 i ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 i opiera to twierdzenie na następujących podstawach:

1. Sąd Pierwszej Instancji błędnie wywnioskował, że argumentacja strony wnoszącej odwołanie, która twierdzi, iż miało miejsce naruszenie art. 43 ust. 2 oraz ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾ odnoszące się do spełnienia przesłanek dotyczących rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego przez interwenienta była niedopuszczalna jako stanowiąca podniesienie nowego zarzutu w rozumieniu art. 48 § 2 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji. Wnoszący odwołanie zawsze kwestionował wcześniejsze używanie przez interwenienta jego znaku towarowego i bez znaczenia pozostaje dokonywanie rozróżnienia między kontekstem używania a rzeczywistością tego używania. W konsekwencji, nie był to nowy zarzut.
2. Jeśli, zaś w przeciwieństwie do powyższego mamy do czynienia z nowym zarzutem to można go uzasadnić tym, iż jego podstawą są nowe okoliczności prawne, które ujawniły się w toku postępowania zgodnie z art. 48 § 2 akapit pierwszy regulaminu.

3. Ponadto Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo, dochodząc do wniosku, iż nawet gdyby zarzut ten był dopuszczalny to Sąd Pierwszej Instancji był związany badaniem zgodności z prawem decyzji izby odwoławczej OHIM opierając się na stanie faktycznym i prawnym, jaki przedstawiono izbie odwoławczej. Wnoszący odwołanie utrzymuje, że nastąpiła błędna ocena stanu prawnego sprawy i że w konsekwencji Sąd Pierwszej Instancji odmówił zastosowania swojego własnego orzecznictwa dotyczącego rzeczywistości używania.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.Ź. L 11, z 14.1.94, str. 1-36)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Symvoulis tis Epikrateias z dnia 31 sierpnia 2005 r. w sprawie 1) Ntionik Anonymi Etaireia Emborias H/Y, Logismikou kai Parochis Ypiresion Michanografisis (Ntionik A.E.) i 2) Ioannis Michail Pikoulas przeciwko Epitropi Kefalaiaogoras

(Sprawa C-430/05)

(2006/C 60/33)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 2 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Symvoulis tis Epikrateias (Grecja), z dnia 31 sierpnia 2005 r. w sprawie 1) Ntionik Anonymi Etaireia Emborias H/Y, Logismikou kai Parochis Ypiresion Michanografisis (Ntionik A.E.) i 2) Ioannis Michail Pikoulas przeciwko Epitropi Kefalaiaogoras.

Symvoulis tis Epikrateias zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy w świetle art. 21 dyrektywy 2001/34/WE z dnia 28 maja 2001 r. Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dopuszczenia papierów wartościowych do publicznego obrotu giełdowego oraz informacji dotyczących tych papierów wartościowych, które podlegają publikacji (¹) ustawodawca krajowy może, w przypadku gdy informacje zawarte w prospekcie emisyjnym okazują się nieprawidłowe lub wprowadzające w błąd, ustanowić sankcje administracyjne nie tylko względem osób, które są wyraźnie wymienione w tym prospekcie jako osoby odpowiedzialne, lecz również względem emitenta papierów wartościowych, które mają być dopuszczone do obrotu giełdowego, oraz, nie czyniąc różnicy, względem członków zarządu bez względu na to, czy członków zarządu uznaje się za odpowiedzialnych w wyżej wymienionym znaczeniu?

(¹) Dz.Ź. L 184 z 6.7.2001, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales) postanowieniem z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie The International Transport Workers' Federation i The Finnish Seamen's Union przeciwko Viking Line ABP i OU Viking Line Eesti

(Sprawa C-438/05)

(2006/C 60/34)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 6 grudnia do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales) z dnia 23 listopada 2005 r. w postępowaniu The International Transport Workers' Federation i The Finnish Seamen's Union przeciwko Viking Line ABP i OU Viking Line Eesti,

Court of Appeal (Civil Division) (England and Wales) zwraca się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

Zakres stosowania przepisów o swobodzie przepływu osób, usług i kapitału

1) Czy jeśli dany związek zawodowy lub zrzeszenie związków zawodowych podejmuje działania zbiorowe przeciwko prywatnemu przedsiębiorcy celem zmuszenia go do zawarcia porozumienia zbiorowego ze związkiem zawodowym w określonym Państwie Członkowskim, czego skutkiem jest uczynienie bezcelową zmiany aktualnej przynależności statku na przynależność do innego Państwa Członkowskiego, działania takie nie objęte są hipotezą art. 43 Traktatu WE lub rozporządzeniem nr 4055/86 z przyczyn dotyczących polityki społecznej WE, w tym między innymi przepisów Tytułu XI Traktatu WE, w szczególności poprzez analogię z rozstrzygnięciem Trybunału w sprawie C-67/96 *Albany* [1996], Rec. str. I-5751, pkt 52-64?

Horyzontalny skutek bezpośredni

2) Czy art. 43 Traktatu WE lub rozporządzenie 4055/86 wywołują horyzontalny skutek bezpośredni przyznając prywatnemu przedsiębiorcy prawa, na które może się on powoływać przeciwko innemu podmiotowi prawa prywatnego, w szczególności przeciwko związkowi zawodowemu lub zrzeszeniu związków zawodowych w przypadku działania zbiorowego podjętego przez ten związek lub zrzeszenie?

Występowanie ograniczeń w swobodnym przepływie

3) Czy jeśli dany związek zawodowy lub zrzeszenie związków zawodowych podejmuje działanie zbiorowe przeciwko prywatnemu przedsiębiorcy celem zmuszenia go do zawarcia porozumienia zbiorowego ze związkiem zawodowym w określonym Państwie Członkowskim, czego skutkiem jest uczynienie bezcelową zmiany aktualnej przynależności statku na przynależność do innego Państwa Członkowskiego, działania takie stanowią ograniczenie w rozumieniu art. 43 Traktatu WE lub rozporządzenia 4055/86?